

792.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie uprawnień osób ubezpieczonych oraz korzystających ze świadczeń na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu od wypadków.

Na podstawie art. 300 i 319 ust. (2) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

1) określenie „ustawy dotychczasowe“ oznacza ustawy o ubezpieczeniu (lub zaopatrzeniu) od wypadków, które obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), a w szczególności:

- a) ustawę z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (Dz. u. p. austr. Nr. 1 z 1888 r. wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami; ustawę z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego oraz Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), ustawę z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 892),
- b) ordynację ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami,

2) wyraz „wypadek“ oznacza wypadek w rozumieniu odpowiedniej ustawy dotychczasowej lub ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Jeżeli wypadek lub śmierć wskutek wypadku zdarzyły się przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, to do pierwotnego ustalenia prawa i wymiaru świadczeń pieniężnych dla ubezpieczonego lub członków jego rodziny stosuje się ustawy dotychczasowe, bez względu na datę złożenia doniesienia o wypadku lub zgłoszenia roszczenia o świadczenia.

§ 3. Jeżeli wypadek zdarzył się przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, a śmierć wskutek tego wypadku nastąpiła po wejściu w życie tej ustawy, to świadczenia dla członków rodziny ubezpieczonego przyznaje się na zasadzie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 4. Do ponownego ustalenia prawa i wysokości świadczeń z powodu zajścia istotnej zmiany w stosunkach miarodajnych dla ustalenia świadczeń, stosuje się bez względu na datę wypadku, ustawę o ubezpieczeniu społecznym, jeżeli przed wejściem w życie tej ustawy dochodzenia nie zostały wszczęte lub nie zostało zgłoszone roszczenie o podwyższenie lub przywrócenie renty.

§ 5. Art. 171 ust. 2, art. 172, 173, 175, 176 ustawy o ubezpieczeniu społecznym stosuje się również, jeżeli choroba jest wynikiem wypadku, który zaszedł przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 6. (1) Renty przyznane na zasadzie ustaw objętych § 1 pkt. 1 lit. a), jeżeli były wymierzone od zarobków rocznych niższych, niż 600.— zł dla mężczyzn i 480.— zł dla kobiet, podwyższa się, wymierzając je od kwot wyżej podanych.

(2) Podwyższenie przewidziane w ustępie poprzednim stosuje się również przy wymierzaniu rent stosownie do przepisów § 3.

§ 7. Minister Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń podwyższać podstawy wymiaru rent, przyznanych na zasadzie księgi III część pierwsza i trzecia ordynacji ubezpieczeniowej, za wypadki, które zaszły na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego przez zniesienie ograniczenia podstawy wymiaru, przewidzianego w § 563 ust. 2 i § 1073 tej ordynacji, przy zachowaniu górnej granicy zarobków, ustalonej w ustawie o ubezpieczeniu społecznym.

§ 8. Minister Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń wprowadzić dla osób, otrzymujących renty na zasadzie ustaw dotychczasowych, dodatki na dzieci, przewidziane w art. 141 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, na warunkach w tym artykule wymienionych.

§ 9. (1) Renty wdowie i sieroce, których wysokość nie przekracza wysokości renty, obliczonej w myśl ustawy o ubezpieczeniu społecznym od przeciętnego zarobku miesięcznego w kwocie 300.— zł, a nadto jeżeli suma rent członków rodziny, pozostałych po zmarłym nie przekracza renty pełnej, obliczonej od tego zarobku, podwyższa się jak następuje: renty wdowie, przyznane na zasadzie ustaw dotychczasowych — do wysokości 30%, renty sierot zupełnych — do wysokości 25% podstawy wymiaru, renty zaś sierot niezupełnych, przyznane na zasadzie ustaw, objętych § 1 pkt. 1 lit. a) — do wysokości 20% podstawy wymiaru.

(2) Poszczególne renty, które należy podwyższyć w myśl przepisów ustępu poprzedniego, podwyższa się jednak tylko do wysokości renty, obliczonej na zasadzie ustawy o ubezpieczeniu społecznym od przeciętnego zarobku miesięcznego w kwocie 300.— zł, z tem zastrzeżeniem, że suma rent członków rodziny, pozostałych po zmarłym, nie może przekraczać renty pełnej, obliczonej od tego zarobku.

(3) Przy podwyższaniu rent zachowuje się dotychczasową podstawę ich wymiaru, z zastrzeżeniem przepisów §§ 6 i 7.

§ 10. Do rent przyznanych na zasadzie dotychczasowych ustaw, art. 149 ustawy o ubezpieczeniu społecznym stosuje się wyłącznie w razie podwyższenia renty w myśl przepisów § 9.

§ 11. (1) Sierotom, wnukom lub rodzeństwu, mającym prawo do renty lub otrzymującym rentę na zasadzie ustaw dotychczasowych w chwili wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, przedłuża się pobieranie renty dla chłopców do ukończenia 17 roku życia, dla dziewcząt do ukończenia 18 roku życia, jeżeli na zasadzie ustaw dotychczasowych, prawo do renty ustałoby wcześniej.

(2) Renta osób, wymienionych w ustępie poprzednim, od chwili ustania prawa do renty na zasadzie ustaw dotychczasowych, nie może przekraczać kwoty, jaką wynosiłaby, gdyby ją obliczono w myśl ustawy o ubezpieczeniu społecznym od przeciętnego zarobku miesięcznego w kwocie 300.— zł.

§ 12. Osoby, którym przyznano renty na zasadzie ustaw dotychczasowych za wypadki zaszłe na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, zachowują uprawnienia, przewidziane w § 569 a) ordynacji ubezpieczeniowej w brzmieniu ustawy śląskiej z dnia 1 października 1928 r. o wprowadzeniu zmian w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. U. Śl. Nr. 24, poz. 44).

§ 13. Renty, przyznane na zasadzie ustaw dotychczasowych, w wysokości poniżej 10% renty pełnej, mogą być przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków skapitalizowane, na zasadach, ustalonych przez ten Zakład i zatwierdzonych przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 14. Do przedawnienia, którego bieg rozpoczął się przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, a nie ukończył się w chwili wejścia jej w życie, stosuje się przepisy tej ustawy, jednak z następującymi ograniczeniami:

- 1) początek, zawieszenie i przerwanie przedawnienia ocenia się według ustaw dotychczasowych, jeżeli chodzi o czas przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym,
- 2) jeżeli okres przedawnienia jest dłuższy według ustaw dotychczasowych, stosuje się przepisy tych ustaw.

§ 15. Do dalszego wstrzymania renty, która spoczywa na zasadzie ustaw dotychczasowych w dniu wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, stosuje się od dnia wejścia w życie tej ustawy jej postanowienia.

§ 16. Do osób, które uległy wypadkowi przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, stosuje się art. 177 tej ustawy tylko w tym przypadku, jeżeli przepis tego artykułu jest dla nich korzystniejszy od przepisów ustaw dotychczasowych.

§ 17. Do rent wdowich, przyznanych na zasadzie ustaw dotychczasowych, nie stosuje się przepisów art. 186 ust. 3 i 193 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 18. (1) Dochodzenia, mające na celu ustalenie prawa i podstawy wymiaru świadczeń, wszczęte

przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym przez władze i instytucje właściwe na zasadzie ustaw dotychczasowych, kończą te władze i instytucje, według przepisów ustaw dotychczasowych o postępowaniu.

(2) W przypadkach nieobjętych ustępem poprzednim, dochodzenia, mające na celu ustalenie prawa i podstawy wymiaru świadczeń, przeprowadzają władze i instytucje właściwe na zasadzie ustawy o ubezpieczeniu społecznym i według przepisów tej ustawy o postępowaniu, bez względu na datę wypadku lub śmierci wskutek wypadku.

(3) Dochodzenia, przeprowadzone przez władze i instytucje właściwe według ustaw dotychczasowych i w myśl przepisów tych ustaw o postępowaniu, pozostają w mocy.

§ 19. (1) W sprawach nieunormowanych rozporządzeniem niniejszym stosuje się do osób, uprawnionych do świadczeń na zasadzie ustaw dotychczasowych, przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym, przepisy zaś ustaw dotychczasowych tylko w tych przypadkach, gdy są one korzystniejsze pod względem ustawowych uprawnień co do wysokości świadczeń.

(2) Jednakże świadczenia niepodwyższone na zasadzie przepisów, wydanych na podstawie art. 300 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, nie ulegają podwyższeniu z mocy samego prawa wskutek wejścia w życie tej ustawy.

§ 20. Wykonanie rozporządzenia niniejszego oraz wydanie rozporządzeń szczegółowych porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*